

Sygn. akt II K 558/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Czech

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w G.: M. S.

po rozpoznaniu dnia 29.11.2018r. sprawy karnej

W. D. - s. T. i B. zd. W., ur. (...) w G., pesel (...), zam. ul. (...), (...)-(...) G., obywatelstwa polskiego, nie karanego

oskarżonego o to, że:

w okresie od 1 października 2016r. do 8 czerwca 2018 roku w G. uchylał się od wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego określonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. Akt (...) z dnia 16 października 2015r. na rzecz małoletnich J. D. w kwocie po 300zł oraz M. D. w kwocie 350 zł miesięcznie, przy czym łączna kwota powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przy czym naraził małoletnich J. i M. D. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn art. 209 § 1a kk

o r z e k A:

- oskarżonego **W. D.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu tj. przestępstwa z art. 209§1a kk i za to na podstawie art. 209§1a kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
- na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 1 (jednego) roku próby;
- na mocy art. 72§1 pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego W. D. obowiązek wykonywania ciężącego na nim obowiązku utrzymania na utrzymanie dzieci J. i M. D.;
- zasądza od oskarżonego opłatę w kwocie 60zł (sześćdziesiąt złotych) oraz obciąża go wydatkami poniesionymi w toku postępowania w kwocie 70 zł (siedemdziesiąt złotych).

Sygnatura akt II K 558/18

UZASADNIENIE

E. D. (Z.) i W. D. zawarli związek małżeński w dniu 17 lipca 1999r. Ze związku tego, urodził się M. D. w 2000 r. i J. D. w 2005 r. W dniu 19 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w Toruniu rozwiązał małżeństwo E. D. i W. D. zasądając też od oskarżonego alimenty na każde z dzieci od dnia prawomocności orzeczenia, tj. od 9 czerwca 2016 r.

dowody: zeznania E. Z. k. 45v., kopia wyroku SO w Toruniu k. 3, odpisy aktów urodzenia dzieci – k.29-30;

W. D. w początkowym okresie po rozwodzie nie interesował się dziećmi, później próbował nawiązać z nimi kontakt ale dzieci nie chciały go odwiedzać. Nie płacił na nie alimentów twierdząc, że „E. nie da ani grosza”. Wynikało to

z zazdrości, że była żona związała się z innym mężczyzną. Za oskarżonego alimenty na rzecz małoletnich wypłacał fundusz alimentacyjny.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.59v, zeznania E. Z. k. 45v., zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów k. 2, decyzja o przyznaniu świadczenia z funduszu alimentacyjnego – k.6, informacja o długu dłużnika – k.9-10, dokumentacja komornicza k.41-42, informacja komornika o zaległościach alimentacyjnych k. 8, informacja o świadczeniach z (...) k. 34, 38;

W. D. w okresie od października 2016 r. do czerwca 2018 r. pracował zarobkowo.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 59v;

W. D. (lat (...)) jest rozwiedziony, ma dwoje dzieci w wieku (...) lat. Ma on wykształcenie zawodowe – ślusarz, mechanik maszyn. Utrzymuje się z prac dorywczych z zakresu budownictwa, wyjeżdża na kontrakty za granicę, z tego tytułu deklaruje dochód około 2 tys. zł miesięcznie. W przeszłości nie był karany sędownie.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 59-59v, informacja o karalności k. 52;

Oskarżony W. D. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie płacił alimentów ponieważ miał żal do żony o to, że od niego odeszła i wniosła sprawę o rozwód. Działo się to gdy zjechał po dwóch latach z kontraktu we Francji. Podejrzewał, że żona kogoś poznała i ze złości powiedział, że nie będzie płacił alimentów. Teraz zrozumiał, że było to głupie. Dodał, że zamierza już płacić alimenty. Wyraził zgodę na zaproponowaną mu w trybie art. 335 kpk karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na roczny okres próby, zobowiązanie go dołożenia na dzieci i pokrycie kosztów postępowania.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 59, 67-68;

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do faktu niepłacenia alimentów na dzieci i powodów dla których alimenty nie były płacone. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zeznaniach E. Z., informacjach z (...) w G. oraz od komornika. Zdaniem Sądu powyższe jednoznacznie świadczyło o braku dobrej woli u oskarżonego co do spełniania świadczenia alimentacyjnego względem dzieci.

Za wiarygodne uznać należało zeznania matki pokrzywdzonych – E. Z., która stwierdziła, że od byłego męża nie otrzymywała żadnych pieniędzy, zaś gdyby nie świadczenia z Funduszu A. to dzieci byłyby narażone na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Sąd dał wiarę pozostałym dokumentom zgromadzonym w sprawie nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

Zgromadzone w sprawie dowody nie pozostawiały wątpliwości co do wyczerpania przez oskarżonego znamion czynu z art. 209§1a kk.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że W. D. dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 209§1a kk, bowiem w okresie od 1 października 2016r. do 8 czerwca 2018 roku w G. uchylał się od wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich J. D. w kwocie po 300zł oraz M. D. w kwocie 350 zł miesięcznie, przy czym łączna kwota powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przy czym naraził małoletnich J. i M. D. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Jednocześnie w wyroku błędnie przyjęto, że obowiązek alimentacyjny został określony wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. Akt (...) z dnia 16 października 2015r., w sytuacji gdy obowiązek ten został określony wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie o sygn. akt IC 60/16 z dnia 19 maja 2016 r.

Sąd na podstawie art. 209§1a kk wymierzył W. D. zgodnie z wnioskiem Prokuratora złożonym w trybie art. 335§1 kpk karę dwóch miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk zostało warunkowo zawieszono na okres jednego roku próby.

Sąd uznał, iż kara ta pozostawała w odpowiedniej proporcji do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, a także nie przekraczała stopnia jego winy. Powinna ona też odnieść właściwy skutek w zakresie realizacji dyrektywy prewencji indywidualnej, zarówno w jej wychowawczym jak i zapobiegawczym aspekcie. W ocenie sądu w przypadku oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca przekonanie, że natychmiastowe wykonanie orzeczonej kary nie jest wymagane dla powstrzymania go przed popełnieniem nowego przestępstwa.

Do okoliczności łagodzących sąd zaliczył uprzednia niekaralność i przyznanie się do zarzucanego czynu. Jako okoliczność obciążającą potraktowano długość okresu przez który nie były płacone alimenty. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym i 2-gim sentencji wyroku.

Na mocy art. 72§1 pkt 3 kk sąd orzekł wobec oskarżonego W. D. obowiązek wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie dzieci J. i M. D..

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia z uwagi na osiągnięcie przez niego niewielkich dochodów.